

Örömteli elkötelezettség

Gondolatok a keresztség jelentéséről

Meg kell keresztelkednem ahhoz, hogy áldva legyek? Keresztség nélkül lehetek keresztény? A gyermekkeresztségnek van lelki értéke? Megkeresztelkedhetek úgy, hogy nem csatlakozom egyik egyházhoz sem?

Ilyen és ezekhez hasonló kérdéseket tesznek fel azok, akik először foglalkoznak a keresztség gondolatával, illetve ezek a kérdések érdeklik azokat, a már keresztény tagokat is, akik saját keresztségükre visszatekintenek, és akik a hit kifizetésében névelkedő emberek vezetéseiben részt vesznek.

Vizsgáljuk meg a keresztség eredetét és jelentését.

A keresztséggel először az ószövetségben találkozunk, amikor Jézus megjelenik a Jordán mellett, hogy Keresztelő János kárműködésével aláírta magát a szent szertartásnak (lásd Mt 3:13-17; Mk 1:9-11; Lk 3:21-22). János, aki megértette, hogy a keresztség a bűnbánat jele (lásd Mt 3:7-10), megdöbbent azon, hogy Jézus kárművetni magát ennek. "Én nem kell általam megkeresztelkednem, - mondta János - és te jössz hozzám?" (14. vers). "Engedj most, - felelte Jézus - mert én illik nekünk minden igazságot betöltenünk" (15. vers).

Keresztelő

János zsidóknak szánt keresztségi felhívása radikális kárművetkezéssel jár, mivel arra szántja fel a zsidókat, hogy egy olyan dolognak adják át magukat, amely eddig mindig a pogány prozeliták számára volt elsődleges kárművelmény. János valójában azt mondta, hogy a zsidóknak is szükségük van a megtisztulásra.

és Jézus vajon

miért veti alá magát János keresztelésének? Miért vesz részt Isten bűntelen Fia a bűnbánat keresztségében? Jézus Jánosnak adott válasza nagyon lényeges: "Engedj most, mert én illik nekünk minden igazságot betöltenünk."

Jézus

keresztsége nyilvános szolgálatának kezdete. Keresztelő Jánosnak adott válasza pedig azt jelzi, hogy tudatosan megkezdte munkáját mint nagy főpapunk, mint az a személy, aki engesztelő áldozatként felajánlja majd magát a mi bűneinkért (Zsid 8:1-3; 9:11-14; 23-28). Így már, amikor Jézus János által megkeresztelkedett, a mi helyünkbe lépett cselekedett: felajánlotta bűneink teljes letétele érdekében, és példát hagyott arra, hogy hogyan kell betöltenünk minden igazságot.

Néztek meg
most, hogy Jézus kényszerítetted hogyan értettél meg a földet.

Á

A korai egyház

Az újszövetségi házvők egy tekintettek a keresztre, mint a kényszerbe vezető bejáratra. Például, amikor a sokaság megkérdezte, hogy mit kell tenni ahhoz, hogy áldva legyenek, Péter válasza a kényszerítő volt: "Értetek meg és keresztelkedjétek meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatáért; és veszitek a Szentlélek ajándékát" (ApCsel 2:38). Aztán a gyfolytatódik a történet: "És akik azért a rímest vették az ő beszédét, megkeresztelkedtek; és hozzájuk csatlakoztak azon a napon mintegy háromezer lélek" (41. vers). Így mádon a Jézus feltámasztást követő 50 napon belül nagy számban csatlakoztak újonnan megtért személyek a házvők kényszerítősséghöz, mégpedig a keresztség szertartása által.

Keresztelő

János keresztségéhez hasonlóan a keresztény keresztség is a bűnbánat keresztsége (38. vers) volt, amely kifejezte az egyén életében bekövetkezett drámai változást. A múlt bűnei megbocsátottak, és az új keresztény a Mestert követve új életet kezdett. János keresztségétől eltérően azonban, a keresztény keresztséggel egyetértően járta a Lélek fenséges erejének ajándéka is (ApCsel 19:2-5).

Az újszövetségi rók kényszerít Péter a legpontosabb a keresztség jelentését illetően. Azt mondja, hogy a keresztség által részt veszünk Jézus halálában és feltámasztásban: "És vagy nem tudjátok, hogy akik megkeresztelkedtek Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtek meg? Eltemetettük az őt övele egyet a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk" (Róm 6:3-4). Így Péter számjára a keresztség azt fejezi ki, hogy meghaltunk régi bűnös életünknek, és Krisztussal egyet elindultunk új életben.

Á

Gyakorlati kérdések

Talán elkezdett az ideje annak, hogy megnézzünk azokat a bizonyos, keresztséggel kapcsolatos gyakorlati kérdéseket, amelyek időről időre felvetődnek:

1. Meg kell keresztelkednem ahhoz, hogy
Áldvást kapjak?

A válasz erre

a kérdésre egyértelműen nem. Az egyik férfi, akit Jézussal együtt feszítettek keresztre, hűvös lett, majd ott faggatták a keresztén (Lk 23:39-43). Ős habár nem volt lehetősége arra, hogy megkeresztelkedjen, Jézus biztosította őt az "Értelme": "Velem leszel a paradicsomban" (43. vers).

Világos, hogy

van néhány ritka alkalom, amikor a keresztség nem végrehajtható, és ez esetben ilyenkor nem is kívánatos. Ezek az alkalmak jelentik azonban a kivételt az általános szabálytól. Azok, akik komolyan Jézus iránti elkötelezettségükben megkeresztelkednek, mielőtt lehetőséget nyújtanak rá.

2. Megkeresztelkedhetek-e úgy, hogy nem

csatlakozom egyik egyházhoz sem? A keresztség egyéni döntés eredménye. Egy természetesen, ha valaki azt kérdezi, hogy egy egyéni döntést miért kell szakszerűen összekapcsolni egy egyházhoz való csatlakozással. Miért nem lehet valakit keresztényként megkeresztelni, és nem zaklatni azzal, hogy egy konkrét egyház tagja legyen?

Igaz ugyan,

hogy a keresztség egyéni választáson alapul, a keresztény ember azonban Krisztus testébe, az egyházba keresztelkedik meg. Ez azt jelenti, hogy egy újonnan keresztény ember számára valójában egy hitközösséggel csatlakozik. Sohasem leszünk keresztények, ha elkülönülünk másoktól. A keresztség belépés egy lelki közösségbe.

3. Meghítes vagy alámerítés?

Elengedhetetlen az alámerítés? A meghítes nem működne? Választ találok erre a kérdésre, ha megkérdezzük Jézus és az apostolok gyakorlatát és a keresztség Pál által használt módot.

János a Jordán

felében keresztelt, mert elegendő vízre volt szükség ahhoz, hogy alámerítse tőle azokat, akik hozzá mentek (Iájd Jn 3:23). Pont úgy, ahogyan a zsidók tették rituális tisztaságkor, Jézus az alámerítéses keresztséget választotta, hogy így megadja az új életet. A korai keresztények szintén teljes alámerítéssel keresztelkedtek meg, miként az Filep és az etióp komornyik esetében is látható. Mindketten bementek a vízbe, ami az alámerítés gyakorlatát feltételezi (ApCsel 8:38-39). Továbbá Pálnak a keresztség temetésétől való elválasztása (Róm 6:3-11) akkor kap a leginkább értelmet, ha a teljes alámerítéses gyakorlatát

feltevezés.

A keresztség a keresztyén egyház központi szertartása, amelyben az egyén egy életre szándékosan elkötelezi magát a Megváltás mellett. Mint bűnbánás bűnszűrésünk Öhozzái, elfogadva Isten megbocsátását. Azután a keresztség által rácszt veszünk Jézus halálában, és ártatlan szívvvel várjuk azt a napot, amikor részesülhetünk majd az Ő feltámadásában is.

A keresztnyesség nagy kihívása, hogy saját életünkben is valóságosá tegyük azt, ami már igazság lett: meghaltunk a bűnnek és Istennek ajánlunk a mi Urunk Jézus Krisztus által!

Á

Robert McIver